

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Foia acésta va fi de trei ori pe luna, în 10. 20. 30-ai și pone la regulare; că aici in colo o data pe septemana, ca și pone acilea: Martisatră. — Prenumeratii se pîmescu in totă dîlele.

Pretiul pentru Ostrunguri: pre anu 6 fl. pre $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. pre unu triliniu 1 fl. 50 cr. era pentru străinatate: pre anu 8 fl. pre $\frac{1}{2}$ de anu 4 fl. pre unu triliniu 2 fl. in v. a.

Totă studienie sî banii de prenumerație sunt de a se tramite la Redactiunea diurnalului: Aradu, stradă Teleki, nrulu 27.

Insertiunile se pîmescu cu 7 cr. de linie, și 30 cr. tacse timbrale. Un exemplar costă 15 cr. și se poate cumpăra in librarii lui M. Klein jun din Aradu.

Resbunarea eftina.

Majorulu Pamfilie Aramescu a trecutu de siese-deci-si-optu de ani, e de familia avuta, daruitu de la bunul Ddieu cu insusiri frumose, eliberat de sub greutatea militiei, și totusi e — holteiu. Cum să nu fia remasul holteiu, candu elu nu poate suferi femeile?! Are antipathia nespusa facia de seculu frumosu. Se dice, că in timpurile mai bune, pe candu a fostu plinu de viétia, s'a amorisatu intr'o feta de eroitoriu, dăr acésta și mai plina de viétia a lasatu pre Pamfilie 'naintea icónei și a fugit u unu sodalu; — de atunci a-poi datează ur'a nedumerita in anim'a lui Aramescu facia de femei, și acésta ura s'a stracoratu pone in diu'a de adi.

Retrasu de tojulu lumii și-petrece Pamfilie dîlele betranetielor. Manca și bea de minune, mai citesc din candu in candu câte o gazeta, și privindu-se de multe ori in cautatoria, observa cu bucuria, că elu se ingrasia pe di ce merge totu mai tare. Cum suridea elu de cu dulce candu privia și își apipă burtă! Mai avea elu inca si o alta distractie: pre Leni cea buna și frumosa, care lu-servesce de 15 ani pentru 80 fl. pe anu si o rochia la Pasoi. Acesta femeia cam de 35 de ani, e adeverata exceptiune 'naintea lui Ddieu, pe buze totu cu vorbe sfinte; dens'a inca se vede a fi abdisu de tojulu lumii.

Dăr vremea se schimba si cu ea dimpreuna si natur'a ómenilor. Leni puse ochii pe junele mesariu dè preste drumu, și ochire adi, ochire reciproca mane, și éta că se iubescu infocatu. Leni incepe a se ingriji mai tare de amantulu seu mesariu, decât de betranulu Pamfilie. Pone ce sormanulu Pamfilie citesc foile, se mai jóca in domino in casin'a soldatilor: pone atunci Leni cea buna și blanda se tracteza de minune cu frumosulu ei amant, éra acestui'a li cresce

anim'a de bucuria, că-i merge pré bien pe cont'a majorului. Así se ospetéza amoresii di pe di de la 8 ore sér'a pone dupa 10 ore, candu a-poi sosește bietulu Pamfilie, carui'a i-a facutu Leni urechi.

Intr'o di observa Pamfilie, că cu Leni a lui nu e bine. E scosa din fire, că-ci mancările sunt totude-un'a pré sarate, vinulu pré slabu, éra tutunul lui de pipa trece ca din pusca. „Trebue să fia ceva in lucru!“ esclamá Pamfilie pentru sine. „Bine, bine, Leni, grigi, să nu eadi in cursa!“

Éra se mangaiá a-poi eu sfintieni'a Lenei, și nu potea presupune ceva reu despe ea.

Vine sér'a, și Pamfilie se gătesce de duca, éra Leni de acceptare. Abia inchide pôrt'a, candu mesariul se și domnesce in bucataria. De asta data inse vine Pamfilie cu o óra mai 'naintea casa, că-ci celu ce nu suferia femeile, nu fù in stare să siéda pe scaunu, fiindu cu gandulu totu la Leni.

Candu intra Pamfilie in bucataria i se implura ochii de fulpulu de tutunu.

„Cine a sumatu a-ici, Leni draga?“ intréba Pamfilie.

„Eu, stapan, că-ci am nespuse dureri de masele,“ respunse Leni, tienendu-se cu palm'a de obrazu.

In unu dulapu, unde se scaldá Pamfilie curgendu ap'a din unu ciuberu, carele era asediatiu d'a-supra scaldei, — a-colo stá ascunsu mesariul amoresu. Abia resuflá de frica . . .

Leni cea blanda ascunsa pre bietulu mesariu in scaldă fiindu sigura, că Pamfilie nu are cu scald'a nimic'a. de óre ce e timpu de tómna.

Pamfilie audise ceva toiu in scaldă, dăr facendu-se orbu, surdu, se duse in odai'a sa măhnitu pone in adâncul animei.

Trecura cîte-va dile, Pamfilie nu este a-fara fiindu cam bolnavitiosu; dîr astadi se decise a merge la casina, cî-ai de multu n'a ceteiu diurnalele. Leni era voiosa.

Mai 'nainte de a plecă chiamă Pamfilie pre servitorulu casei, sî, sfîoptindu-i ceva, se duse liniseitu.

Leni dă de seire amantului, cî porțile sunt deschise. Mesariulu sosesc la més'a încarcata cu mâncărî si beuturi bune; se ospetéza pe 'ntrecute, si aprinde cibuculu si incepe la povesti eu Leni. D'odata se audie sgomotu. Pamfilie tufescse de trei ori, era Leni sare de la mésa si ascunde pre amantulu seu in dulapulu pentru scalda, loculu de scapare.

Usf'a se deschide, si éta cî intra Pamfilie cu trei amici ai sei, pre cari i-a invitatu la sine.

„Te mai doru măselele?“

„Ah! moru de dorere; potu fumá pone manedî, si totusf nu-mi va trece,“ — respuñse Leni.

Era Pamfilie inchide dulapulu, baga chiâia in busunariu. Leni incepù sà tremure. Pamfilie inse cu o flegma rara trage de sfór'a scaldei, si ap'a rece ca ghiaci'a curge in torente, — credea omulu, cî esundéza vr'o apa. Din laintrulu dulapului se audu tipete, si mesariulu incepù fore voia sà jocă alaripulu tiganescu. Leni lesinéza.

Pamfilie deschide dulapulu, éra bietulu Eldorado ese udatu ca paparug'a, si o ia la sanetos'a, afurisindu pre Leni cea blanda.

Pamfilie, carele nu pote suferi neci o femeia, si-a resbunatu estinu pentru Leni, carea inca a fostu femeia.

(L.)

Sciri d'ele-grabonice.

— Prin bunavointi'a drotariului natiei: Marculetiu cu pérulu cretiu. —

Sighisior'a. „Asociatiunea Transilvana“ adunata in mieu numru de membrii, si in mare numru de barbati divortiati. Recela mare. Cei ce voru a se recorî pone la friguri chiaru dinaintea caniculei, ce domnesc pe alte locuri cu altu temperamentu de ómeni, — grabesca a-ici. Romanii dinaintea ospitalitatii sasiloru si au cautatu asilu in ospetarii. Duoi la numru s'au mai ingremiatu de noi membrii din intregulu giuru. Progresulu e constatû déra pone la evidentia matematica. Sér'a banchetu si balu. „Sà traiescă.“ numerate si trase pe tactu ca pe sfóra. Logodne nu s'au intemplatu neci un'a macar. Dupa banchetu, ómenii, sâtui de mancari si de beuturi spirituose, căutara in laturi unu locu de cinste, si aflara mormentulu lui Petofi. Si astfelui terminara lucrarea cu unu imposantu actu de inaltu patriotismu! . . .

Iasi. De candu cu cestiuanea emanciparei jidoviloru, multi romani s'au jidovitu si pucini jidovi s'au romanisatu.

Seraiev'a. In ónorea aniversarei ocupatiunei austro-unguresci, bosniocii facura a-ici o strasinica iluminatia. Neci mai multu, neci mai pucinu, ei au aprinsu orasifulu intregu!

Bundás-Pista. Váradi si contele Zichy dupa ce nu li se oferi neci unu pasportu magiaru, fusera norocosi a primi pasporturi nemtiesci, taman din Beeiu, ca sa poata peregriná pe pamentu ungurescu in pace. Opini'a publica caletoria buna li poftesce.

Capruti'a. S'a aflatu in pamentu o mare suma de bani de argintu de pe tempulu imperatului romanu Aurelianu. Dreptu respuñsu la insultarile: „Ce cauta veneticii romani in asta tiéra magiara?“

Din catedra.

d) *Din vieti'a socială.*

Invetiatorulu: Care e maiestrulu celu mai curatu?

Scolariulu: Totulu cu sticlele.

Invetiatorulu: Cum dice asiá ce-va, dobitocule?

Scolariulu: D'a-poi sticla e lucratu celu mai curatu, si-a-poi dta mi-ai dîsu, cî „precum e lucrul asiá e si maiestrulu.“

b) *Din fizica.*

Profesorele: Spuni-mi domnule X, ce este sarutarea?

Stud. X: O realitate, de care am primitu ieri dela dsior'a Rea.

Profesorulu: Dta esci pré nemodestu, domnule. Poti siede! — Spunemi dta, dñule Y., ce este sarutarea?

Stud. Y: Sarutarea . . . e . . . o rea . . . nu, o — idealitate, la care nici de câtu nu potu ajunge in realitate (la coconiti'a Id'a).

Profesorele: Eh! mie mi trebuie o splicare mai naturala. Spune dta, dñe Z.

Stud. Z: Sarutarea e acea operatiune, care semena cu acea fapta candu . . . candu . . . vac'a-si trage pitiorulu celu de 'napoi din — mocirla.

Se . . .

Tand'a si Manda.

T. No, frate, acusi se ducu invetiatorii nostri a casa, sdrobiti si amariti de studiatulu celu multu.

M. Ce au mai studiatu?

T. D'apoi limb'a magiara. Acuma sciu si sum convinsu, cî vorbescu unguresce. Ce cugeti! atât'a s'a sdrobitu bietulu Nevoianu, incătu abiá resufla de prelegerile grele.

M. Vorba sà fia! Tóta sciinti'a invetiatoriloru veniti la Aradu pentru invetiarea limbei magiare se reduce la: *cas'a domnului*. (Az úr háza.)

De pe la cas'a satului.

„*Esplicareá practica*.“ si „A si B.“ Sunt glame, bune, dîr vecchi si a arute dejâ in foile straine. E trebuința numai de originale, si de cele intemptate. „. . . éscă . . . éscă.“ e o versificatiune necompletata, incătu li lipsescce vr'o idea fundamentală. Technic'a o are, si limb'a-i e usiôra. Probéza a-supr'a temelor sociali; cî-si pentru versificatiuni politice se recere' o rutina mai inalta.